UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Jn. ij. noc. ps[...]

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

oclos eoꝝ. Nõne cognoſcēt
oēs q̄ opant̄ iniq̄tatē q̄ deuo
rāt plebē meā ſicut eſcā pāis.
Dñm non inuocauerūt illic
trepidauerūt timoꝛe vbi non
erat timoꝛ. Qm̄ dñs i gñatōe
iuſta ē ꝯſiliū inopis cōfudiſtꝭ
qm̄ dñs ſpes ei⁹ ē. Quis da
bit ex ſion ſalutare iſrl̄ cū auer
terit dñs captiuitatē pleƀ ſue
exultabit iacob ꝛ leta/
Domie q̄s habi/ bit̄ iſrl̄
bit i tabnaculo tuo: aut q̄s re
q̄ſcet i mōte ſcō tuo. Qui in
gredit̄ ſine macła: ꝛ opat̄ iu/
ſticiā. Qui loq̄tur ꝟitatē in
coꝛde ſuo: q̄ nō egit dolū i lin
gua ſua. Nec fecit ꝓximo ſuo
malū: ꝛ obpꝛobriū nō accepit
aduerſ⁹ ꝓximos ſuos. Ad ni
hilū deduct⁹ ē i ꝯſpcū ei⁹ ma
lign⁹ timētes aūt dñm glificat
Qui iurat ꝓxio ſuo ꝛ nō de/
cipit: q̄ pecuniā ſuā nō dedit
ad vſurā. ꝛ munera ſup inno/
cētes ñ accepit. Qui facit hec
nō mouebit̄ i eternū. Glia.
Añ. Qm̄ diminute ſūt veri/
tates a filijs hoim diſperdat
dñs linguā iniuſtā. ℣. Me/
moꝛ fui i nocte nois tui dñe.
Et cuſtodiui legē tuā. In .ij. noc. pſ.
Conſerua
me dñe qm̄ ſpaui i
te: dixi dño d̄s me
us es tu qm̄ bono
rū meoꝝ nō eges.
Sanctis q̄ ſūt i terra ei⁹: miri
ficauit oēs volūtates meas i
eis. Multiplicate ſūt infirmi
tates eoꝝ: poſtea accelerauer/
ūt. Nō ꝯgregabo ꝯuēticu
la eoꝝ de ſāguib⁹: nec memoꝛ
ero nominū eoꝝ ꝑ labia mea.
Dñs ꝑs hereditatis mee et
calicis mei: tu es q̄ reſtitues
hereditatē meā mihi. Funeſ
ceciderūt mihi i p̄claris: etenī
hereditas mea p̄clara ē mihi
Bñdicā dñm q̄ tribuit mihi
intellcm̄: inſup ꝛ vſq₃ ad no/
ctē increpuerūt me renes mei
Prouidebā dñm i cōſpectu
meo ſep: qm̄ a dextris ē mihi
ne cōmouear. Propt̄ hoc le/
tatū eſt coꝛ meū ꝛ exultauit li
gua mea: inſup ꝛ caro mea re
quieſcet in ſpe. Qm̄ nō dere
linques aiam meā in inferno
nec dab ſctm̄ tuū videre coꝛ/
ruptionē. Notas mihi feci/
ſti vias vite: adimpleƀ me le/
ticia cū vultu tuo: delectatōes
i dextera tua vſq₃ i finē. Glia.
Añ. Bonoꝝ meoꝝ nō indi/
ges i te ſpaui ꝯſerua me dñe.
Exaudi dñe iuſticiā meā
intēde deꝑcationē meā.
Auribꝫ ꝑcipe oꝛōꝫ meā: nō in
labijs doloſis. De vultu tuo
iudiciū meū ꝑdeat: ocłi tui vi
deāt eq̄tates. Probaſti coꝛ
meū ꝛ viſitaſti nocte: igne me
examiaſti ꝛ nō eſt inuēta i me
iniq̄tas. Ut non loquat̄ os
meū opa hoim: ꝓpt̄ ꝟba labi/

oꝛū tuoꝝ: ego cuſtodiui vias
duras. P erfice greſſus me-
os ī ſemitis tuis: vt nō moue
ant̄ veſtigia mea. E go cla-
maui qm̄ exaudiſti me ds: in-
clina aurē tuā mihi ⁊ exaudi
ꝟba mea. M irifica miſcdias
tuas q̄ ſaluos facis ſperātes ī
te. A reſiſtētibꝫ dextere tue cu
ſtodi me vt pupillā ocłi. S b
vmbra alarū tuarū ꝓtege me
a facie impioꝝ q̄ me afflixerīt
I nimici mei aīam meā circū
dederūt adipē ſuū ꝯcluſerūt:
os eoꝝ locutū ē ſupbiā. P ro
iciētes me nunc circūdederūt
me: ocłos ſuos ſtatuerūt decli
nare ī terraꝫ. S uſceperūt me
ſicut leo parat' ad p̄dā: ⁊ ſicut
catulus leonis habitās ī ab-
ditis. E xurge dn̄e p̄ueni eū:
⁊ ſupplāta eū: eripe aīam meā
ab impio: frameā tuā ab ini-
micis manꝰ tue. D n̄e a pau-
cis de terra diuide eos in vita
eoꝝ: de abſcōditis tuis adim
pletus ē vēter eoꝝ. S aturati
ſūt filijſ ⁊ diuiſerūt reliq̄as ſu
as puulis ſuis. E go aūt ī iu-
ſticia apparebo ꝯſpectui tuo.
ſatiaboꝛ cum apparuerit glīa
tua. G lia. Añ. Inclina dn̄e
aurē tuā mihi ⁊ exaudi verba

D Iligā te dn̄e foꝛti- mea
tudo mea: dn̄s firmamē
tu meū ⁊ refugiū meū ⁊ libera
toꝛ meꝰ. D eꝰ meus adiutoꝛ
meus ⁊ ſperabo ī eū. P rote-
ctoꝛ meꝰ ⁊ coꝛnu ſalutis mee
⁊ ſuſceptoꝛ meus. L audans
inuocabo dn̄m: ⁊ ab inimicis
meis ſaluus ero. C ircūdede
rūt me doloꝛes moꝛtis: ⁊ toꝛ-
rētes iniq̄tatis cōturbauerūt
me. D oloꝛes inferi circūde-
derūt me: p̄occupauerūt me la
quei moꝛtis. I n tribulatione
mea inuocaui dn̄m: ⁊ ad deuꝫ
meū clamaui. E t exaudiuit
de tēplo ſctō ſuo vocē meā: et
clamoꝛ meꝰ ī ꝯſpectu eiꝰ intro
iuit ī aures eiꝰ. C ōmota ē ⁊
ꝯtremuit terra: ⁊ fūdamenta
mōtiū cōturbata ſūt ⁊ cōmo-
ta ſūt: qm̄ iratꝰ ē eis. A ſcēdit
fumꝰ ī ira eiꝰ ⁊ ignis a facie eꝰ
exarſit: carbōes ſuccēſi ſūt ab
eo. I nclinauit celos ⁊ deſcēdit:
⁊ caligo ſub pedibꝫ eiꝰ. E t aſ
cēdit ſup cherubin ⁊ volauit:
volauit ſup pēnas vētoꝝ. E t
poſuit tenebꝛas latibulū ſuū ī
circūitu eiꝰ: tabnaculū eiꝰ te-
nebꝛoſa aq̄ ī nubibꝫ aerꝫ. P re
fulgoꝛe ī ꝯſpcū eꝰ nubes trāſie
rūt: grādo ⁊ carbōes ignis. E t
intōuit d̄ celo dn̄s ⁊ altiſſimꝰ
dedit vocē ſuā: grādo ⁊ carbo
nes ignis. E t miſit ſagittas
ſuas ⁊ diſſipauit eos fulgura
mł̄tiplicauit ⁊ ꝯturbauit eos
E t apparuerūt fōtes aq̄ꝝ ⁊ re
uelata ſūt fūdamēta oꝛbꝫ terra
rū. A b icrepatōe tua dn̄e: ab
inſpiratōe ſpūs ire tue. M iſit
de ſūmo ⁊ accepit me: aſſūpſit

me de aquis mltis. Eripuit
me de inimicis meis fortiſſi-
mis : et ab his qui oderunt
me: quoniam confortati ſunt
ſuper me. Preuenerunt me
in die afflictionis mee : et fa-
ctus ẽ dñs ꝓtector meꝰ. Et
eduxit me ĩ latitudinẽ: ſaluuꝫ
me fecit qm̃ voluit me. Et re
tribuet mihi dñs ſm iuſticiã
meã, ꝛ ſm puritatem manu-
um mearum retribuet mihi.
Quia cuſtodiui vias dñi. nec
impie geſſi a deo meo. Quo-
niã om̃ia iudicia eius in con
ſpectu meo: et iuſticias eiꝰ nõ
repuli a me. Et ero imacla-
tus cũ eo: ꝛ obſeruabo me ab
iniqtate mea. Et retribuet
mihi dñs ſm iuſticiã meam:
ꝛ ſm puritatẽ manuũ mearũ
in ꝯſpectu oclorũ eius. Cuꝫ
ſãcto ſãctus eris: ꝛ cũ viro in-
nocẽte innocẽs eris. Et cum
electo electus eris: ꝛ cũ ꝑuer-
ſo ꝑuerteris. Quoniã tu po
pulũ humilẽ ſaluũ facies: ꝛ o-
clos ſupboꝝ humiliab. Qm̃
tu illuminas lucernam meaꝫ
dñe: deus meus illumĩa tene
bras meas. Qm̃ in te eripi
ar a temptatõne: ꝛ in deo meo
trãſgrediar murũ. Deꝰ meꝰ
impolluta via eius eloqa dñi
igne examiata: ꝓtector ẽ oim̃
ſperãtiũ in ſe. Qm̃ qs deus ꝑ-
ter dñm: aut qs deus preter deũ
nr̃m. Deus qui ꝑcinxit me vir
tute: ꝛ poſuit imaculatã viaꝫ
meã. Qui ꝑfecit pedes me-
os tanꝗ ceruoꝝ: ꝛ ſup excelſa
ſtatuẽs me. Qui docet ma-
nus meas ad ꝑlium: ꝛ poſui-
ſti vt arcũ ereũ brachia mea.
Et dediſti mihi ꝓtectõnem
ſalutis tue: ꝛ dextera tua ſuſce
pit me. Et diſciplia tua cor
rexit me ĩ finẽ: ꝛ diſciplia tua
ipſa me docebit. Dilataſti
greſſus meos ſubtus me: ꝛ nõ
ſunt infirmata veſtigia mea.
Perſequar inimicos meos ꝛ
comꝑhendam illos: ꝛ nõ con-
uertar donec deficiãt. Con-
fringam illos nec poterũt ſta
re: cadũt ſubtus pedes meos
Et ꝑcinxiſti me virtute ad
bellũ: ꝛ ſupplantaſti inſurgen
tes in me ſubtus me. Et ini-
micos meos dediſti mihi dor
ſũ: ꝛ odiẽtes me diſꝑdidiſti.
Clamauerunt nec erat q̃ ſal-
uos faceret: ad dñm nec exau
diuit eos. Et cõminuaꝫ eos
vt puluerẽ añ faciẽ vẽti vt lu-
tũ plateaꝝ delebo eos. Eri
pies me de contradictiõibus
populi: conſtitues me ĩ caput
gẽtiũ. Populus quẽ non co
gnoui ſeruiuit mihi: in audi-
tu auris obediuit mihi. Fi
lij alieni mentiti ſũt mihi. filij
alieni inueterati ſũt: ꝛ claudi-
cauerũt a ſemitis ſuis. Vi-
uit dñs ꝛ bñdictus deus me-
us: ꝛ exaltet deꝰ ſalutis mee.

Deus q̃ das vindictas mi-
hi: ⁊ ſubdis populos ſub me
liberatoꝛ meus ꝺ inimicꝫ me
is iracũdis. Et ab inſurgen
tibus in me exaltabis me: a
viro iniq̃ eripies me. Prop-
terea confitebor tibi in natõi
bus dñe: ⁊ nomĩ tuo pſalmuꝫ
dicaꝫ. Magnificans ſalutes
regis eius ⁊ faciẽs miſcꝺiam
chriſto ſuo dauid ⁊ ſemini ei⁹
vſq̃ i ſcl'm. Gl'a. An. Dili-
gã te dñe virtus mea. ℣ Me
dia nocte ſurgebã ad cõfiten-
dũ tibi. Sup iudicia iuſtifi-
cationis tue. An. iij. noct. ps.

Celi enarrant gl'iaꝫ
dei: ⁊ opa manuũ
ei⁹ annũciat firma
mentũ. Dies diei
eructat ꝟbũ: ⁊ nox
nocti indicat ſciẽtiã. Nõ ſũt
loq̃le neq̃ ſmones q̃ꝝ nõ au-
diãtur voces eoꝝ. In omneꝫ
terrã exiuit ſonus eoꝝ: ⁊ in fi-
nes orbis terre verba eorum.
In ſole poſuit tabernacl'm ſu-
um: ⁊ ipe tanq̃ ſpõſus proce-
dens de thalamo ſuo. Exul-
tauit vt gigas ad currendam
viam: a ſũmo celo egreſſio ei⁹
Et occurſus eius vſq̃ ad ſũ
mũ eius: nec eſt q̃ ſe abſcõdat
a calore ei⁹. Lex dñi imacu-
lata cõuertẽs aĩas: teſtimoni
um dñi fidele ſapiam p̃ſtans
paruulis. Iuſticie dñi recte le-
tificantes corda: p̄ceptuꝫ dñi
lucidũ illuminãs oc'los. Ti-
mor dñi ſanct⁹ pmanẽs in ſe-
culũ ſcl'i: iudicia dñi vera iu-
ſtificata i ſemetipa. Deſide
rabilia ſup aurũ et lapidẽ pre
cioſum m'ltũ: ⁊ dulcioꝛa ſup
mel ⁊ fauũ. Etenĩ ſeru⁹ tu⁹
cuſtodit ea: in cuſtodiẽdis ill'
retributio m'lta. Delicta q̃s
intelligit ab occultꝫ meis mũ
da me: ⁊ ab alienis pce ſeruo
tuo. Si mei nõ fuerint dña-
ti tũc imacl'atus ero: ⁊ emun
dabor a delicto maxio. Et
erũt vt complaceãt eloq̃a oris
mei: ⁊ meditatio cordis mei i
ꝯſpectu tuo ſp. Dñe adiutor
meus ⁊ redẽptor me⁹. Gl'ia.
An. Celi enarrãt gl'iam ꝺi.

Exaudiat te dñs i die tri
bulatõis: ptegat te nomẽ
dei iacob. Mittat tibi auxi
liũ ꝺ ſctõ: ⁊ de ſion tueatur te.
Memor ſit oĩs ſacrificij tui:
⁊ holocauſtũ tuũ pingue fiat.
Tribuat tibi dñs ſm cor tu
um: ⁊ oẽ ꝯſiliũ tuũ cõfirmet.
Letabimur in ſalutari tuo:
⁊ i nomĩe ꝺi nr̃i magnificabi-
mur. Impleat dñs oẽs petiti
ones tuas: nũc cognoui quo-
niã ſaluũ fecit dñs chriſtũ ſu-
um. Exaudiet illuꝫ de celo
ſctõ tuo: in potẽtatib⁹ ſal⁹ dex
tere ei⁹. Hi i currib⁹ ⁊ hi in
equis: nos aũt in noĩe dñi ꝺi
nr̃i inuocabimus. Ipſi obli-
gati ſũt ⁊ ceciderũt: nos autẽ